

בית דין אזרחי לעובדה בתל אביב - יפו

ס"ע 21021-11-12

1

לפני:

כב' השופטת ד"ר אריאלה גילצרא-כץ

התובע:
גריי לבייב, ת"ז 011355849
ע"י ב"ב ע"ד תמייר קדמי

-
הנתבעים:
1. אלǐ פתייה, ת"ז 49801426
2. אלǐ פתייה יבוא ושיווק בע"מ, ח.פ. 514371798
ע"י ב"ב ע"ד איליה ולביק

2

פסק דין

3

4 האם על עובד לשאת בנזקים שגרם לרכב מעבידתו עקב תאונת דרכים שבה היה מעורב
5 – זהה אחת הסוגיות העומדות להכרעת בית הדין.

6

העובדות כפי שעלו מוחמר הראיות:

7 1. התובע עבד אצל הנתבעת כאיש מכירות וכסחסנאי. לתובע היה קו חלוקה (עמ' 7
8 לפrootokol שורות 16-17 לעדות התובע).

9

10 2. הנתבעת עוסקת בייבוא ושיווק של מוצרים טבק.

11

12 3. הנתבע הועס בעל מנויות, דירקטור ומנהל בלבד בצד הנתבעת.

13

14 4. התובע הועס אצל הנתבעת מיום 16.4.2012 ועד 11.10.2012.

15

16 5. לתובע ניתנו רכב וטלפון.

17

18 6. ביום שבת 18.8.2012 היה התובע מעורב בתאונת דרכים ונגרם נזק לרכב שהיה
ברשותו.

19

20

21

22

בית דין אזרוי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 21021-11-12

- 1   תחילת הגיש התובע תביעהו בעצמו וסק התביעה הועמד על סך 27,604 ₪. לאחר
2   מכון אפשר בדין הגשת תביעה מתוקנת על סך 60,900 ₪.
3

טענות הצדדים

טענות התובע:

- 4   1.   שכרו של התובע שולם בהמחרות. שכרו האחרון של התובע על סך 9,500 ₪ נטו
5   לא שולם (9/2012, 10/2012). התובע עותר לשלום שכרו בתוספת הלנת שכר.
6
7
8
9
10   2.   התובע פוטר מעובdotו ללא הודעה מוקדמת וambilי שנערך לו שימוש.
11
12   3.   התובע פוטר בשל סירובו לשלם את הנזקים שנגרמו לרכב. לפיכך עותר התובע
13   לפיצוי בגין פיטורים שלא כדין (20,000 ₪ נטו).
14
15
16   4.   התובע הועסן בממוצע 13-14 שעות עבודה ביום, בימי שישי ובמוצ"ש שלוש
17   שעות עבודה.
18
19   5.   במקומות העבודה מצויות מצלמות אשר תיעדו את שעת הכניסה והיציאה של
20   התובע. התובע טובע גםול שעות נספנות בסך כולל של 19,950 ₪ ותשלום בגין
21   גםול עבודה ביום המנוחה השבועי (موظ"ש) בסך 2,100 ₪. הנטול בדבר שעות
22   עבודה מוטל על הנتابעים מכוח חוק הגנת השכר וחוק הודעה לעובד (תנאי
23   עבודה).
24
25   6.   על-פי תלוש השכר האחרון נותרו הנتابעים חייבים לתובע 4.34 ימי חופשה.
26
27   7.   הנتابעים לא מסרו לתובע הודעה על תנאי העסקה, לפיכך עותר התובע לסך של
28   5,000 ₪.
29
30   8.   בסך הכל עותר התובע לתשלום של 60,090 ₪.

בית דין אזרוי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 21021-11-12

9. 1. לשובע כמה עילה להרמות מס' ההתאגדות בין הנتابעת לנtabע מאחר שהנתבע
2. הפך את חובותיו על-פי משפט העבודה המגן, הפך את חובת הנאמנות וחובת תום
3. הלב.
4.
5.
6. 10. מצבה הפיננסית של הנtabעת אינו מאפשר לה לשולם לשובע את זיכויתו.

טענות הנתבעים:

- 1 אין כל עילת הרמת מסך כנגד הנتبעת, לפיכך דין התביעה להידחות.

2 הנتبעת הנה חברה פעילה ומסודרת והיא הייתה מעסיקתו היחידה של התובע.

3 בסוף חודש ספטמבר 2012 התפטר התובע מעובdotו אצל הנتبעת לאחר שסירב

4 לשלם את הוצאות הנזק שהרגם לרכיב הנتبעת, וכן התובע אינו זכאי להלך

5 הודעה מוקדמת.

6 התובע הועסק 5 ימים בשבוע, ללאימי שישי-שבת, 8 שעות ביום ועל-פי רצונו

7 היה ממשיך לעבוד עוד כשעה או שעתיים ביום על מנת להגדיל מכירותיו והבונוס

8 שקיבל בגיןן. הוסכם בין הצדדים כי שכרו של התובע יוכל תוספת בונוסים בגין

9 עבודה נוספת.

10 כעולה מהתளיש השכר התובע עבד 22 ימי חול בחודש והשתכר סך של 6,500 נק

11 שכלל שכר בסיס ובונוסים. בשל בעיות בחשבון הבנק של התובע, לבקשתו,

12 שילמה הנتبעת לתובע את שכר חודש ספטמבר 2012 בזמן.

13 תנאי העסקתו של התובע נמסרו לו בתחילת עבודתו וריכזו תנאי העסקה נטלה

14 על הלווח במיחסן הנتبעת.

בית דין אזרוי לעובדה בתל אביב - יפו

ס"ע 21021-11-12

1. הנتابעת נתנה לתובע רכב אשר יהיה ברשותו בסופי שבוע. ביום שבת
2. ה- 18.8.2012 היה התובע מעורב בתאונת, כאשר עלות התיקון עמדה על סך
3. 10,000 ₪. הנتابעת הודיעה לתובע כי עליו לשלם את הנזק, ובתגובה עזב התובע
4. את מקום העבודה.
- 5.
6. הנتابעת שילמה את כל שכרו של התובע ולא נותרה חייבת לו.
- 7.
8. התובע קיבל מפרעה בסך 2,300 ₪ וכן רכש מוצרים בסך 200 ₪. חובו של התובע
9. לנتابעת עומד על סך 2,500 ₪. התובע במכtabו מיום 28.10.2012 מודה בחוב זה.
10. כמו כן חייב התובע לנتابעת סך של 10,000 ₪ בגין הנזקים שגרם לרכב.
- 11.
12. הרמת מסך ההתאגדות נעשית במקרים חריגיים בלבד. בתביעתו של התובע אין
13. כל טעם מיוחד שיצדיק הרמת מסך.
- 14.

עדויות

15. שמענו את עדות התובע, וכן הוגש תצהיר של אשתו, גבי גלוריה לביב.
16.

17. מטעם הנتابעת שמענו את עדות הנتابע. הנتابעים בחרו שלא לחזור את גבי גלוריה
18. לביב.
19.

20. לאחר ששמעתי את העדויות בתיק, עייןתי במסמכים שצורפו ובחנתי את טענות
21. הצדדים, בأتي לכל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלוקת.
22.

23. התנהלות הנتابעת
24. עיון בתלווי השכר שניתנו לתובע מעלה כי הנتابעת לא נהגה על פי הנדרש בדיון.
25. ראשית, לתובע שולם שכר כולל ללא כל פירוט רכיבי שכר (נסיעות, שעות נוספות).
26.

בית דין אזרוי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 21021-11-12

1 אשר על כן, נקודת המוצא של פסק דין זה היא כי זה שכר הבסיס ששולם לתובע
2 ולא שולם לו שאר זכויותיו שכן, תלושי השכר מהווים הودאת בעל דין.
3

4 זאת ועוד, לא הוצאה בפני הودעה על תנאי העסקה, כמתחייב בדיין. על פי חוק
5 הודעה לעובד התשס"ב – 2002 (תנאי עבודה), על מעביד ליתן לעובדו הודעה
6 באשר לתנאי עבודתו של העובד, הכול כאמור בחוק. טענת הנتابעת כי תלתה על
7 לוח המודעות במחסן הודעה שכזו לא הוכחה בריאות, ובוודאי שאין בתליית
8 הודעה על תנאי העסקה על לוח המודעות כדי לצאת חותמת הוראות החוק ועל כך
9 עוד בהמשך.

10
11 לא זו אף זו, לא הוצג בפני דו"ח נוכחות כמתחייב בחוק הגנת השכר שכן לא היה
12 כלל באמתתו של הנتابע דו"ח נוכחות (עמ' 11 לפרטוקל שירות 5-6 עדות
13 הנتابע).

14
15 תיקון 24 לחוק הגנת השכר, שנכנס לתוקפו ביום 1.2.09, הסדיר את חובת
16 המעבד לנחל פנקס בדבר שכר העבודה המגיע לעובדים ופרטי השכר ששולם
17 להם. כמו כן המעבד חייב לנחל פנקס בדבר שעות העבודה באופן שוטף וחיבב
18 לכלול רישום שעות עבודה בפועל.

19
20 תוצאות מחדליה של הנتابעת הן שתיים: הראונה – העברת נטל הראה אל
21 הנتابעת בכל הרכיבים הנוגעים למורביה וככבי התביעה, והשנייה – הרמת מסך
22 ההתאגדות בין הנتابעת לנتابע באופן שאין שנייהם חייבים יחדיו אלא אם
23 הנتابעת לא תשלם הסכומים שייפסקו בפסק דין זה, ישם אותן הנتابע ונסbir.

24
25 סעיף 6 לחוק החברות התשנ"ט - 1999 שכותרתו "הרמת המסך", קובע:
26 .7

27 "(א) בית משפט רשאי לייחס חוב של חברה לבעל מניה בה,
28 אם נמצא כי בנסיבות העניין צודק ונכון לעשות כן,
29 במקרים חריגיים שבהם השימוש באישיות המשפטית
30 הנפרצת נעשה באחד מהלאה:
31 (א) באופן שיש בו כדי להונאות אדם או לקפח נושא
32 של החברה;

בית דין אזרוי לעובודה בתל אביב - יפו

ס"ע-11-12-2021

8 בית הדין בבוואו לבחון האם "בנסיבות העניין צודק ונכון" להרים את מסך
9 ההתאגדות, עליו לבחונו, בין היתר, התנהגות בעל המניות לפי עקרון תום הלב:
10 "אכן, יש גבול שאסור על עסקים לעברו, ואם עברו יהיו לכך תוצאות
11 משפטיות - והוא הפגיעה בזולת מתוך ידיעה שנעשהה פגיעה, קרי, שלא בתום
12 לב. על המתקשר לנוהוג בזולת כפי שהיא רוצה שהזולות ינהגו בו, אותו 'דעלך שני'
13 לחברך לא תעביד", אותו "אדם לאדם - אדם". מצג של "עולם כמנהגו נוהג"..."
14 (ע"א 02/10582 ישראלי בן אבו ני' לדלות חמדייה בע"מ ניתן ביום 16.10.2005 -
15 פורסם במאגרים האלקטרוניים, שם עמי 20).

החברה היא אישיות משפטית נפרדת אולם היא אינה פועלת עצמאה אלא
באמצעות ארגניה ובמקרה דן, באמצעות הנהלה ובעל המניות היחיד של
חברה.

10. בעניינו, נוכחנו לראות כי התנוגות הנتابע לא הייתה נקייה מכל ריבב, אם כי
שוכנענו כי התנוגותו הייתה בתום לב ונבעה מחוסר ידיעת החוק ואי קבלת עוז
משפטי. לכן זהה המקרה בו יש ליחס את חובות החברה לבעל מננותיה והנתבע
יהיה ערב לחובה של הנتابעת כלפי התובע רק אם הנتابעת לא תשלם את חובה
כלפי התובע.

האם פוטר התובע?

11. עובד הטוען שפותר, מוטל עליו הנטל להוכיח את פיטוריו. התובע טען תחילת כי
29 פוטר בשל דרישתו לקבל את זכויותיו, ולאחר מכן טען כי פוטר לאחר שסירב
30 לשלם את הנזקים שגרם לרכיב הנتابעת. בעודותנו ניסה התובע לישב סתיויה זו,
31 32 ללא הצלחה:

בית דין אזרוי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע-12-11-2021

7 כי לא הסכמתי מה שהוא ניסח להעיבר לי. התעקשתי
8 על המשכורת. פוטרתי ב- 11-12 לחודש. היתי אמרו
9 לקבל המשכורת ב- 10. ואז הוא פיטר אותי בגלל
10 התאונה. אני לא קיבלתי את המשכורות בגלל התאונה.”
11 (עמ’ 8 לפירוט כל שורות 15-21 לעדות התובע).

12. אשר על כן, הנני קובעת כי התובע לא פוטר, ועל כן רכיב חלוף הودעה מוקדמת
13 נדחה וכן פיצויו בגין פיטוריהם שלא כדין.
14

שכר עבודה לחודש ספטמבר 2012

19. מחד גיסא, מדפי החשבון שצורפו לተichier התובע עולה כי חשבון הבנק של התובע
20. היה במצב חשבון דיביטורי ונכתב "אין כסוי מספיק" לשיק שהוצאה על ידו. לפיכך
21. סביר להניח כי התובע ביקש שלא להפקיד את משכורתו בשל מצב החשבון בבנק
22. ולכן ביקש לקבל שכרו במזומן. מאידך גיסא, אין מחלוקת כי עד אותו מועד
23. הנטבעת שילמה את שכרו מדי חדש בהמחאות בלבד, וכן לא הוצגה כל אסמכתא
24. לתשלומים במזומן על ידי הנטבעת.

14. במצב זה כפות המזומנים מעויננות ואנו נדרשים לעמודה הנتابע מול עדות התובע.
עדות הנتابע הייתה מהימנה עליי ומוגנד, לא ניתן לקבוע ממצאים עובדיתיים על
סמן עדות התובע (ראו לעיל סעיף 11 לפסק דין זה).

15. אשר על כן, הנני קובעת כי אמנים הנתבעת שילמה לתובע את שכרו לחודש ספטמבר 2012.

בֵּית דִין אֶזְרָרִי לְעִבּוֹדָה בָּתֵּל אַבְּבִּיב - יִפּו

ס"ע 21021-11-12

1

האם עבד התובע בחודש אוקטובר 2012?

2

3
4 .16. מפирוט שיחות הטלפון שהייתה ברשות התובע ושניתן לו על ידי הנتابעת עליה כי
5 הטלפון היה ברשות התובע עד ליום 11.10.2012 (נספחים 6, 7, 8 לTCP התייחס התובע).
6 יתכן שהטלפון הושאר אצל התובע עד למועד מתן השכר, אולם זה לא הוכח.
7

8 .17. לא נעלם מענייני כי התובע לא פירט אלו לקוחות ביקר באותה תקופה, אולם נוכח
9 העברת נטל הראה לאחר תיקון 24 ומשהנתבעת לא הוכיחה אחרת, הני מקבלת
10 את גרסת התובע.

11

12 .18. לפיכך, הני קובעת כי הנتابעת נותרה חייבת לתובע שכר לחודש אוקטובר 2012
13 בסך 3,000 ₪.

14

15 .19. אין מקום לפסיקת הלנת שכר מאחר שכפי שציינתי, קיימת מחלוקת עובדתית
16 באשר לעבודת התובע בחודש 10/12.

17

שעות נוספות

18

19 .20. כאמור לעיל, תיקון 24 לחוק הגנת השכר, שנכנס לתוקפו ביום 1.2.09, הסדיר את
20 חובת המעבד לנהל פנקס בדבר שכר העבודה המגיע לעובדים ופרטי השכר
21 ששולם להם. כמו כן המעבד חייב לנוהל פנקס בדבר שעות העבודה באופן שוטף
22 וחיבב לכלול רישום שעות עבודה בפועל. הנتابעת, כאמור לעיל, לא ניהלה רישום
23 של שעות עבודתו של התובע.
24

25

26 .21. סעיף 26 ב' לחוק הגנת השכר התשי"ח – 1958 קובע:

27 "בתובענה של עובד לשלוט שכר עבודה, לרבות גם של שעות
28 נוספות או גם של עבודה במנוחה השבועית, שבה שניות
29 במחלוקת שעות העבודה שבעדן נתבע השכר, תהא חובת
30 ההוכחה על המעבד כי העובד לא עמד לרשות העבודה במשך
31 שעות העבודה השניות במחלוקת, אם המעבד לא הציג
32 רישומי נוכחות מתוך פנקס שעות עבודה".

בית דין אזרוי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 21021-11-12

1

2 סעיף 26 ב' (ב) לחוק הגנת השכר קובע :

3   "על אף האמור בסעיף קטן (א), הייתה התובעה לתשלום
4   שכר עבדה بعد גמול שעות נוספות, תהא חובת ההוכחה על
5   המעסיק כאמור באותו סעיף קטן, רק بعد מספר שעות
6   נוספות שאינו עולה על 15 שעות נוספות שבועיות או שאינו
7   עולה על שישים שעות נוספות חמודתיות"

8
9   זאת ועוד, לא ניתן להכפיל גמול שעות נוספות בשכר הבסיס של עובד (סעיף 5 א'
10   לחוק הגנת השכר).

11

12   נציין כי טענת הנتابעת לפיה עבור התובע שעות נוספות על פי רצונו (עמ' 10 שורות
13   לעדות הנتابע), טוב היה לו לא נטענה. כשהעובד מבצע שעות נוספות, על
14   מעביד לשלם לו גמול על כך, אלא אם המעבד מבהיר לעובד שהוא אסור עליו
15   לבצע שעות נוספות. לא כך נעשה בעניינו של התובע.

16

17   שכרו האחרון של התובע, כפי שעולה מהתלוishi השכר, עומד על סך 6,886.89 ₪. لكن
18   שכרו היומי עומד על סך 313 ₪ (6,886.89 / 22) ושכרו השנתי על סך של כ-
19   34.7 ₪. לפיכך, שכר עבדה בשעה נוספת עומד על סך 46.2 ₪.
20

21   לפיכך על הנتابעת לשלם לתובע (46.2 ₪ X 6 חודשים עבודה) סך של 16,632 ₪
22   בגין גמול שעות נוספות.
23

24

גמול שעות עבודה ביום המנוחה השבועית

25

26   גם אם התובע ביצע מספר שירות טלפוני, אף אם הן הקשורות לעבדה, אין בהן כדי
27   לחייב את מעבידו בשעות אלו. זאת ועוד, עבודה במוצ"ש אינה עבודה בימי
28   המנוחה, אלא אם לא חלה הפסקה של 36 שעות מיום העבודה הקודם עד למוצ"ש.
29   התובע לא פירט היכן עבד באותו שבוע ולא פירט שמות של לקוחות שלהם נתן
30   שירות.
31

בית דין אזרוי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 21021-11-12

לא זו אף זו, החיוב בגין 60 שעות נוספת מידי חדש כולל בחובו שעות עבודה ביום המנוחה או במוצ"ש (שעות רגילהות).

ימי חופשה

29. תלושי שכר מהווים, כאמור, הودאת בעל דין. אשר על כן, על הנتابעת לשלם
8 לתובע סך של 295 ל"נ נטו ליום חופהה במכפלת 4.34 ובסך הכל **1,280 ל"נ**.
9

הודעה על תנאי העסקה

30. התובע טען והצהיר כי לא קיבל מהנתבעת הودעה לעבוד על תנאי עבודה, כדروس
13 על פי חוק הودעה לעבוד (תנאי עבודה), תשס"ב-2002. הנתבעת לא הכחישה את
14 טענותו של התובע וטענה כי הודעה שכזו הובקה על לוח המודעות. סעיף 1 קובל
15 כי: **"מעסיק ימסור לעובד, לא יאוחר משלושים ימים מהיום שהעובד תחיל**
16 **לעבוד אצלו... הודעה בכתב שבה יפרט את תנאי העבודה של העובד לפי הוראות**
17 **חוק זה (בחקוק זה - ההודעה)".**

19 בברוי כי הדבקה על לוח מודעות אין בה כדי לקיים את דרישת החוק.

31. על פי סעיף 5(א) לחוק, רשאי בית הדין לפסוק פיצויים, אף אם לא נגרם נזק של
21 ממון, בשיעור שייראה לו בנסיבות העניין. בעניינו, נוכחותה לדעת כי התובע ידוע
22 ידע את תנאי עבודתו והשכר ששולם לו היה שכיר היסוד בלבד ועל כן פסקנו בפסק
23 דין זה את שאר זכויותיו וקבענו כי שכיר זה אינו שכיר בכלל. על כן, אין מקום
24 לפסיקת פיצוי בגין אי מתן הודעה לתובע על תנאי העסקתו.
25

32. זאת ועוד, הנפקות המשפטיות של אי מותן הודעה על תנאי העסקה מעבירה את
27 נטול אל המעביר, להוכיח את תנאי העסקתו של עובד, כפי שהובחר לעיל.
28

בית דין אזרוי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע-11-12-2021

חובו של הנתבע

- 3.33. במכתבו של התובע (נספח ב' לכתב התביעה) הוא מודה בחוב של 2,500 ש"נ נכון
 3.34. ליום 10.10.28. אשר על כן, יקוזז סכום זה מהescoמים שנפקו בפסק הדין.

3.35. התובע בעדותו הודה כי גרם נזק לרכב:

3.36. "ש. לגבי התאונה, הרי גרמת נזק לרכב ?
 3.37. ת. כן. נגרם נזק לרכב.
 3.38. ...
 3.39. ש. מי גרם לנזק ?
 3.40. ת. אני גורתני נזק לרכב . ביום שבת. אני חושב שאני לא
 3.41. צרייך לשלם".
 3.42. (עמ"נ 9 לפרוטוקול שורות 15-16 וכן עמ"נ 9 שורות 24-25 לעדות התובע)

3.43. הנتابעת לא הצגה קבלות המעידות על תיקון הרכב שהיה מעורב בתאונה.

3.44. סעיף 25 לחוק הגנת השכר קובע כי –

3.45. "(א) לא יוכנו משכר עבודה אלא סכומים אלה:
 3.46. (1) סכום שחויבה לבכותו, או שਮותר לנכותו על פי חיקוק;
 3.47. (2) תרומות שהעובד הסכים בכתב כי יוכנו;
 3.48. ...
 3.49. (4) סכום שהוטל בקשר משמעות בהתאם להסכם קיבוצי או
 3.50. על פי חיקוק;
 3.51. (5) תשומות שוטפים לקופות גמל ובלבד שתשלומיים
 3.52. כאמור לקופת גמל שהעובד בלבד חייב לשלם לה לא
 3.53. יוכנו משכו של העובד אם הוא הודיע למעביד בכתב על
 3.54. התנגדותו לתשלומים;
 3.55. (6) חוב על פי התחייבויות בכתב מהעובד למעביד, בתנאי שלא
 3.56. יוכנה על חשבון חוב כאמור יותר מربע שכר העבודה;
 3.57. (7) מקומות על חשבון שכר עבודה, אם אין המקומות עלות
 3.58. על שכר עבודה بعد שלושה חדשים; עלות המקומות על
 3.59. שכר עבודה ושלושה חדשים – חלות על היתרתו הוראות
 3.60. פסקה (6).
 3.61. (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), חדל עובד לעבוד אצל המעביר,
 3.62. רשיי המעביר לנכות משכוו האחורי של עובד כל יתרה של
 3.63. חוב שהעובד חייב לו, לרבות מקומות".

בית דין אזרוי לעובדה בתל אביב - יפו

ס"ע 21021-11-12

1 סעיף 25 (א) לחוק הגנת השכר קובע, אם כן, רשותה סגורה של מקרים
2 המאפשרים קיומו כספים ממשכורתו של עובד (סכום שחויב לנכוותו על פי חוק,
3 תרומות שהעובד הסכים כי יnocו, דמי חבר לארגון עובדים, דמי טיפול ארגוני,
4 קנס שהוטל על העובד על פי הסכם קיבוצי או על פי חוק, תשלומים לקופת גמל,
5 חוב על פי התחייבויות בכתב מהעובד למעביד, מקומות על חשבון שכיר העבודה).
6

7
8 "בשאלת הניכוי המותר משכר העובד האחרון, על כל רכיביו, EXUG סעיף
9 25(ב) לחוק הגנת השכר התשי"ח-1958, והוא קובע כי לא יnocו משכר העבודה
10 האחרון אלא "כל יתרה של חוב שהעובד חייב לו, לרבות מקומות".
11 כוונת המילים "יתרת חוב לרבות מקומות" היא, לסתום קצוב ומוחכ, או בלתי
12 שנייה בחלוקת, שהרי לא עולה על הדעת כי אפשר המחוקק למעביד לעשות דין
13 לעצמו להחליט מה חייב לו העובד, כמה חייב, ומדוע חייב, ולנכונות כל סכום
14 משכרו, כישר בעניינו.
15 אלא על מעביד הסביר כי נותרו "יתרות-חוב" שחاب לו העובד, להתכבד ולהגיע
16 לתביעה נגדית, או בהתקיים נסיבות לקיומו לטען לקיומו בכתב הגנתו - ולהוכיח
17 את טענתו." (דב"ע נד/101-3 יעקב עמנואל נ' שופרסל ניתן ביום 30.3.95 פ"ע
18 כ"ח 241 שם עמי 16).
19

20 על כן, לא עולה על הדעת כי מעביד יכול היה לעדעת עצמו כי קיימים חוב ויקזו משכרו
21 של העובד. חוב חייב להיות קצוב ומוסכם על ידי הצדדים. במקרה דנן עלות
22 תיקון הרכב שניזוק לא הוכחה ולא הוסכם בין הצדדים כי המעביד יהיה רשאי
23 לנכות נקיים שיגרום התובע. לפיכך אין מקום לקיומו עלות תיקון נקיי הרכב.
24

סוף דבר

25 39. הנקבעת תשלום לתובע את הסכומים הבאים:
26 (א) סך של 1,280 ש"נ בגין דמי חופשה שנתית.
27 (ב) סך של 16,632 ש"נ בגין גמול שעות נוספות.
28 (ג) סך של 3,000 ש"נ בגין שכר עבודה לחודש אוקטובר 2012.

בית דין אזרוי לעובודה בתל אביב - יפו

21021-11-12 ט''ז

ד"ר אריאלה גילצ-כץ, שופטת

קלדנים: שולי הרפז, אסף כהן